

«TVV i TV3 han de trobar un mateix llenguatge estàndard»

D'un càrrec tècnic a un càrrec polític. Jaume Ferrús, reconegut professional del medi i home pont en conflictes interns de TV3, aposta per la continuïtat amb el rerefons d'un mar de dubtes pel que fa al manteniment de l'audiència.

Blanca Lucas

Sr. Ferrús, ¿quina necessitat tenia vostè, ben considerat en la seva gestió de subdirector de TV3, d'accedir a un càrrec més polític, més compromès?

—Això de ben considerat no ho sé tant, però diguem que no passo d'un càrrec tècnic a un càrrec polític. Primer, perquè el d'abans ja no era tècnic exclusivament; i segon, que el càrrec que tinc ara no és polític. Que hi ha política, evident, però fonamentalment és un càrrec d'actuació professional en uns àmbits que hi ha informació, cultura, i hi ha també aspectes comercials i tècnics. Fonamentalment, crec que la feina de direcció és una feina generalitzada en tots els àmbits i que el més important és tenir un equip de col·laboradors especialitzats en cada un d'aquests àmbits, que sigui eficaç. Tinc la tranquil·litat de saber que això és així ja.

—En prendre possessió del càrrec, vostè va parlar de continuïtat. ¿Continuïtat de què, d'un model inicial, d'una política de gestió?

—Accepto la responsabilitat del càrrec no després de cap crisi, i amb un esperit de continuïtat total. Això no vol dir que no hagi de canviar res, sinó que els objectius són els mateixos. Els canvis que s'hauran de produir són fonamentalment deguts a requeriments externs: demanda social d'un tipus de programa determinat o requeriments provocats per la concurrència de les televisions privades. Caldrà modificar l'estratègia, però no els objectius finals.

—¿I quins són aquests objectius?

—Fer que a Catalunya vegi el major nombre de gent possible TV3 i Canal 33. Que interressi, que estiguin ben valorats per la seva qualitat i que siguin entretinguts per a la majoria de gent que els segueix.

—¿És imprescindible, o fins a quin punt és prioritària la rendibilitat econòmica en una televisió pública?

—No, no ho és, ni imprescindible ni prioritària. No podem baixar la qualitat per sota d'uns nivells per a poder aconseguir l'autofinançament. Nosaltres, enguany, per primera vegada ens hem vist amb cor d'autofinancar-nos, però aquest no és el primer objectiu.

—Qualitat i audiència, un equilibri difícil, ¿no?

—Sí, aquesta és una constant dificultat, però nosaltres som una televisió pública i com a tal no farem el que sigui per aconseguir els màxims ingressos publicitaris, però sí que ho farem per tenir l'audiència contenta amb la màxima qualitat possible.

—Televisió pública i Televisió de Catalunya. ¿Es pot esperar una major disponibilitat al diàleg i més sensibilitat pel que fa als fenòmens culturals i artístics catalans? Em refereixo, és clar, als cantants, actors...

—Aquests afers han aparegut curiosament quan nosaltres ja havíem anunciat unes polítiques d'actuació que satisfien les seves reivindicacions. En la qüestió dels cantants, amb els quals hem arribat a un acord, hem reafirmat el que teníem previst fer a partir de setembre, amb el Canal 33. Això, ho teníem previst molt abans de les seves reivindicacions, perquè reconeixem, n'érem conscients, que ens feia falta una sèrie d'actuacions en aquest sentit.

Pel que fa als actors és una cosa completament diferent. Es tractava de la negociació d'un conveni de reivindicacions fonamentalment econòmiques. Hem arribat a una situació d'equilibri com s'hi arriba en totes les negociacions econòmiques.

—Sr. Ferrús, ¿què passa amb la guerra dels índexs d'audiències? Entre Ecotel i Ympatel no hi ha qui s'entengui. Malgrat tot, hi ha la impressió que l'audiència de TV3 baixa...

—Sí, sí, es diu, es comenta, hi ha la impressió generalitzada... La primera cosa que diria és que el sistema de control d'audiències a Espanya, que és l'Ecotel implantat per TVE, no és l'adequat. No hi ha un país on un sistema de control d'audiències depen-

gui d'un mitjà. Nosaltres mateixos en tenim un, de sistema, que es fa per encàrrec nostre i es podria dir el mateix, que és molt difícil d'acceptar la seva fiabilitat. Per això nosaltres demanem un sistema que es faci per encàrrec de tots: totes les televisions, els anunciants i les agències de publicitat. Aquest és el model que s'ha implantat a tot arreu d'Europa.

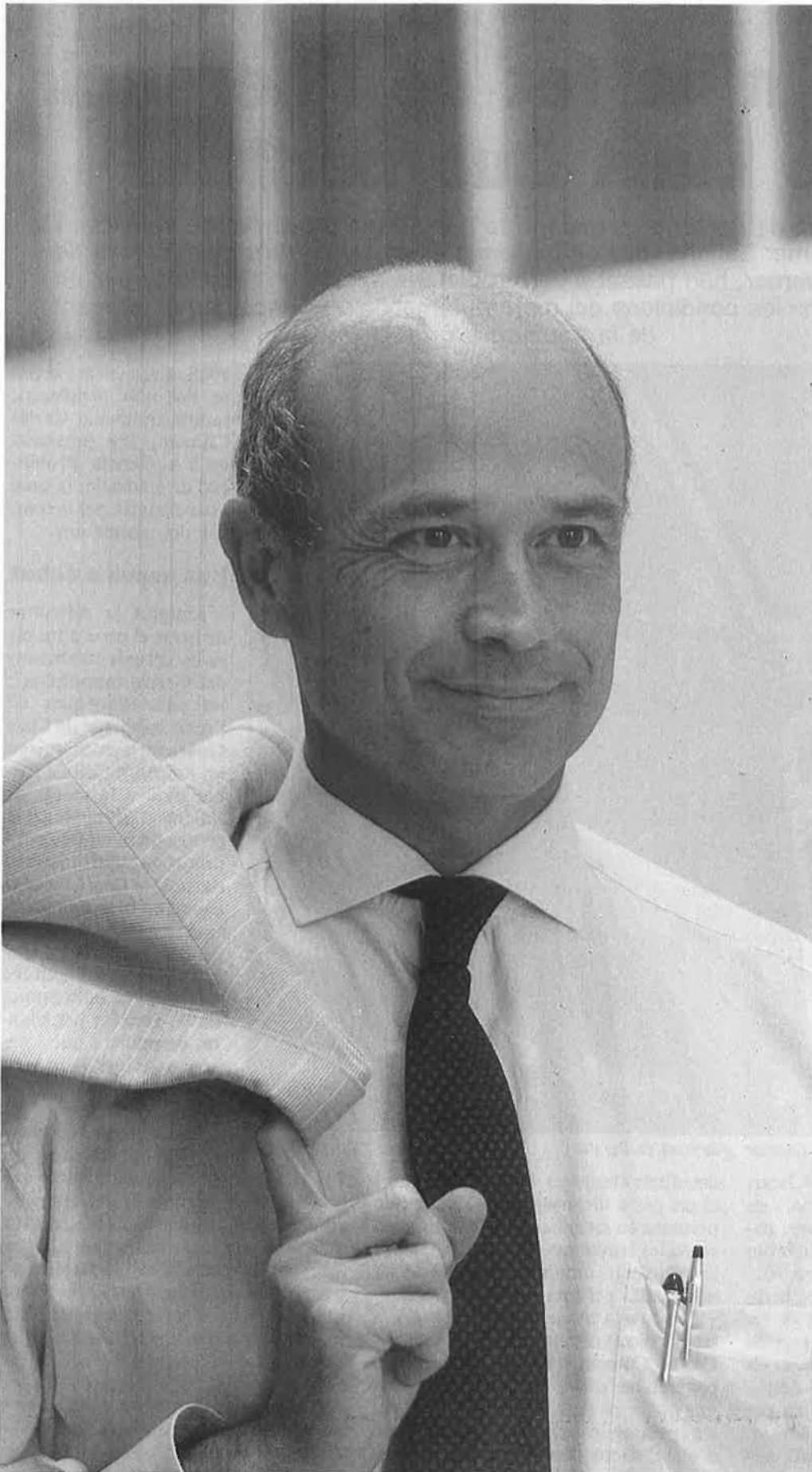
—Però, ¿què me'n diu vostè?, ¿es manté, baixa l'audiència de TV3?

—No és veritat que TV3 hagi baixat d'audiència, a nivell general. És possible que es doni algun cas, com el de la nit del dilluns, en què tinguem menys audiència que fa dos anys. Com a novetat li diré que estem programant, per a emetre a partir de gener, per TV3, una nit del dilluns totalment diferent de la que tenim ara. És un dia que ens ha fallat una mica, realment, i cal reforçar-lo. En aquests moments tenim una mitjana d'audiència d'un 45 per cent. L'any passat i l'anterior va ser d'un 44 per cent. El *Telenotícies Vespre*, des de fa dos anys, és l'informatiu més vist de tots. No es pot dir de cap manera que hàgim entrat en una davallada.

—Parlem d'una altra audiència molt important, per a nosaltres. Suposem que TV3 sap, com ho saben els publicistes, que aproximadament un 20 per cent de valencians i de població de les Illes, per iniciativa pròpia, formen part important d'aquesta audiència. ¿Fins on arriba la sensibilitat de la direcció de TV3 davant aquesta realitat? Ja sabem que no existeix cap compromís legal, però parlem-ne en altres termes.

—De sensibles, en som moltíssim, en el sentit que nosaltres mirem amb molta simpatia aquesta difusió suplementària. De fet hi ha algunes coses que tractem amb una atenció que no tractaríem si no fos en aquestes condicions. Per exemple, la informació climatològica.

—Sí, però estrictament això només, perquè sembla que un altre intent d'informació com era els titulars dels diaris de l'endemà ha desaparegut, ¿no?

DOMÈNEC UMBERT

«Hem rebut per part de molta gent del País Valencià i les Illes la constatació, després de veure TV3, que el valencià o el mallorquí i el català eren la mateixa llengua».

—No me n'he adonat. En tot cas no obeeix a cap directriu que jo conegui. Nosaltres tenim delegacions importants a València i les Balears, de les quals recollim molta informació, i les tenim fonamentalment per aquest motiu. Però nosaltres som la Televisió de Catalunya, el nostre consell d'administració és manat pel Parlament de Catalunya i hi ha una comissió de control i una dotació presupostària del Parlament de Catalunya.

—*¿S'ha establert algun conveni de col·laboració entre TV3 i la TVV?*

—Des que jo he arribat a la direcció encara no hem fet res, però sé que anteriorment hi havia hagut ja contactes, especialment pel que fa a la qüestió dels doblatges.

—*¿En què consisteixen aquests acords?*

—Compartim totalment els guions, és a dir, la traducció dels guions que adquirim de fora.

—*Suposo que, malgrat tot, serà difícil trobar un llenguatge estàndard vàlid per al País Valencià i Catalunya, ¿no?*

—Jo crec que sí que és difícil i evidentment caldrà fer un esforç. Ens interessa per doble motiu: des del punt de vista de la normalització de la llengua, que és el més important, i també des del punt de vista econòmic. De tota manera, hem rebut per part de molta gent del País Valencià i les Illes la constatació, després de veure TV3, que el valencià o el mallorquí i el català eren la mateixa llengua, amb modalitats lingüístiques diferents.

—*Això sembla una mica perillós, pot tenir una doble lectura i és la de la imposició lingüística, no ja del català, sinó del barceloní. ¿No li sembla que hauria estat molt satisfactori per part d'un considerable sector de l'audiència que TV3 hagués manifestat més la diversitat de parla catalana?*

—Si nosaltres tinguéssim l'oportunitat de contractar algun valencià per algun programa determinat, ho fariem. □